

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetihó a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **A. B.**, *zastúpeného JUDr. R. D.*, proti žalovanému: **KÚ P**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: Vo 6/2005 zo dňa 21. septembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1 S 193/2005-63 zo dňa 27. novembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 S 193/2005-63 zo dňa 27. novembra 2007 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného číslo: Vo 6/2005 zo dňa 21. septembra 2005 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **p o v i n n ý** žalobcovi zaplatiť náhradu trov konania v sume 14 565 Sk, k rukám právnej zástupkyne žalobcu, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal preskúmanie rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia Správy katastra vo V. T., ktoré žiadal zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu boli nahradené trovy konania. Preskúmaným rozhodnutím z 21. septembra 2005 rozhodol žalovaný ako príslušný odvolací orgán podľa § 5, § 7 ods. 1, § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o správnom konaní), podľa § 18 ods. 1 písm. b) zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej katastrálny zákon) o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, Správy katastra V.T. zo dňa 13. júna 2005, č.

V 506/2004, ktorým vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry vo V. T., č. Pd 2007/05-12 tak, že prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Dôvodom podania protestu bolo porušenie ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, lebo darovacia zmluva nebola uzatvorená platne, pretože bola antidatovaná a osoby oprávnené konať za zmluvné strany neboli v čase uznania podpisov už oprávnené za ne konať. Dňa 13. júna 2005 vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie č. V 506/2004, ktorým vyhovel protestu prokurátora. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že darovacia zmluva bola neplatne uzavretá, nakoľko osoby oprávnené konať za PD B. v čase osvedčenia podpisov už neboli členmi predstavenstva. Na základe odvolania žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán pri skúmaní podmienok povolenia vkladu darovacej zmluvy vychádzal z aktuálneho výpisu z obchodného registra, z ktorého zistil, že v čase doručenia návrhu na vklad vlastníckeho práva (dňa 21.04.2004) už osoby, ktoré zmluvu uzatvárali neboli k takémuto úkonu spôsobilé. V súlade s ust. § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou. Z osvedčenia o pravosti podpisu M. Ž., člena štatutárneho orgánu za A. B. (obdarovaný) vyplýva, že menovaný listinu vlastnoručne podpísal, kým z osvedčenia o pravosti podpisu ostatných zástupcov zmluvných strán vyplýva, že Ing. P. P., predseda PD B a Ing. A. M., členka štatutárneho orgánu D. (darca) a A. P., členka predstavenstva za A. B. (obdarovaný) uznali svoje podpisy na listine za vlastné. Členstvo M. Ž. trvalo podľa výpisu z obchodného registra od 17.04.2003 do 30.05.2003, t. j. v čase osvedčenia pravosti podpisu (20.04.2004) nebol k takémuto právnomu úkonu spôsobilý. S týmto názorom sa v plnom rozsahu stotožnil aj krajský súd. Zistil, že darovaciu zmluvu s dátumom 30. apríla 2003 M. Ž. podpísal až dňa 20. apríla 2004, čo vyplýva z doslovného gramatického výkladu osvedčenia o pravosti podpisov ... „listinu vlastnoručne podpísal dňa 20. apríla 2004...“ (nie, že podpis na listine uznal za vlastný), kedy už nebol oprávnený a teda spôsobilý konať za obdarovaného, lebo jeho členstvo v predstavenstve trvalo od 17. apríla 2003 do 28. júla 2003. Darovaciu zmluvu preto s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka považoval za neplatnú, lebo za obdarovaného nebola podpísaná konajúcou osobou. Aj keď pre platnosť darovacej zmluvy, tak ako správne uviedol v žalobe žalobca, nebol potrebný overený podpis obdarovaného, správny orgán musel prihliadať na znenie osvedčenia o pravosti podpisu, pretože aj keď overenie podpisu u notára za obdarovaného nie je podstatnou náležitosťou darovacej zmluvy, z jeho obsahu je nesporné, že M. Ž. darovaciu zmluvu (listinu) podpísal až 20. apríla 2004 a nie ako je uvedené v darovacej zmluve dňa 30. apríla 2003, a teda táto darovacia zmluva bola antidatovaná. Preto krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá zo zákona právo na náhradu trov konania, preto krajský súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Včas podaným odvolaním rozsudok krajského súdu napadol žalobca. Podľa názoru žalobcu, nie je možné vyvodzovať záver neplatnosti právneho úkonu iba na základe osvedčujúcej doložky Notárskeho úradu JUDr. V. Z. vo V. T. pri mene p. M. Ž. o pravosti podpisu v znení: ... „predo mnou vlastnoručne podpísal dňom

20.04.2004“ pod poradovými číslami X. bez tohto, aby prihliadal na skutočnosť, že overenie podpisu nadobúdateľa nie je podstatnou náležitosťou platnosti právneho úkonu. Obaja oprávnení konať za nadobúdateľa predmetnú darovaciu zmluvu podpísali súčasne, konali pred notárom súčasne, avšak na rozdiel od podpisu M. Ž., podpis A. P. na strane nadobúdateľa bol osvedčený Notárskym úradom JUDr. V. Z. vo V. T. doložkou pravosti podpisu v znení uznania svojho podpisu za svoj vlastný dňom 20.04.2004 pod poradovým číslom X. Žalobca v rámci odvolacieho konania uviedol svoje návrhy na dokazovanie a námietky ako účastníka konania, s tými sa však odvolací orgán nevyrovnal, hoci mu to výslovne ukladá ust. § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní. Tento postup správneho orgánu oslabil procesné práva žalobcu v správnom konaní vedenom žalovaným. Žalobca, aj v súdnom konaní navrhol dokazovanie výsluchom svedkov na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Súd mu takéto dokazovanie odoprel, preto je toho názoru, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci nevykonajúc navrhnutý dôkaz; na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaný žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Správny orgán musel prihliadať na znenie osvedčenia o pravosti podpisu, pretože aj keď overenie podpisu u notára za obdarovaného nie je podstatnou náležitosťou darovacej zmluvy, z jeho obsahu je nesporné, že M. Ž. darovaciu zmluvu (listinu) podpísal až 20. apríla 2004, a nie ako je uvedené v darovacej zmluve dňa 30. apríla 2003, a teda táto darovacia zmluva bola antidatovaná. V súlade s uzákonenou právomocou správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností nie je povinnosťou správneho orgánu overovať pravdivosť skutočností uvádzaných vo verejných listinách vydaných inými štátnymi orgánmi (v tomto prípade v osvedčení o pravosti podpisu vydanom notárom), čo znamená, že verejná listina iného orgánu je pre správny orgán záväzná v celom rozsahu uvádzaných skutočností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec v intenciách dôvodov uvedených v odvolaní, odvolanie prejednal na nariadenom pojednávaní (§ 246c veta prvá a § 214 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie bolo podané dôvodne.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ustanovenia § 250ja ods. 4 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 tohto zákona.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že na základe darovacej zmluvy uzavretej dňa 30. apríla 2003 medzi PD B., ako darcom a A.B., ako obdarovaným malo dôjsť k prevodu vlastníctva nehnuteľností zapísané na LV č. X. kat. úz. B., na LV č. X., kat. úz. Č. T., na LV č. X. kat. úz. H. T. a na LV č. X. kat. úz. Z. presne špecifikované v článku 1 zmluvy. Darovacia zmluva bola podpísaná osobami oprávnenými konať za zmluvné strany, t.j. za darcu PD B. podpísali zmluvu Ing. P. P., predseda a jeden člen štatutárneho orgánu Ing. A. M., tak ako to vyplýva z výpisu obchodného registra zo dňa 27. februára 2003. Za obdarovaného A. B. podpísali zmluvu dvaja členovia predstavenstva, a to A. P. a M. Ž., tak ako to vyplýva z výpisu obchodného registra zo dňa 17. apríla 2003. Návrh na vklad vlastníckeho práva k darovacej zmluve zo dňa 15. mája 2003 bol doručený prvostupňovému správnenému orgánu 21. apríla 2004, a bol podpísaný tými istými osobami. K darovacej zmluve bolo priložené osvedčenie o pravosti podpisu zo dňa 20. apríla 2004. Na základe tejto darovacej zmluvy, ktorej súčasťou tvorilo aj osvedčenie o pravosti podpisu zo dňa 20. apríla 2004, prvostupňový správny orgán povolil vklad vlastníckeho práva dňa 27. apríla 2004. Podľa osvedčenia o pravosti podpisu z 20.04.2004 pracovníčka poverená notárkou JUDr. V. Z. Z. Š. osvedčila pravosť podpisov na darovacej zmluve pre Ing. P, Ing. M, A. P. na základe toho, že uznali svoje podpisy za vlastné na darovacej zmluve, kým podpis M. Ž. osvedčila tým, že tento mal pred ňou listinu vlastnoručne v uvedený deň podpísať.

Dňa 17. septembra 2004 bolo správnenému orgánu doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 4 K 36/04-16 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka PD B. v likvidácii zo dňa 10. septembra 2004, t.j. predávajúceho.

Dňa 12. mája 2005 obdržal prvostupňový správny orgán podnet na podanie protestu prokurátora z iniciatívy JUDr. J. V., správcu konkurznej podstaty PD B. Dôvodom podania bolo tvrdenie, že osvedčenie pravosti podpisov v darovacej zmluve bolo podpísané členmi predstavenstva Ing. P. P. a Ing. A. M. za darcu, ktorých členstvo zaniklo dňa 11. júna 2003 a podobne aj v prípade osvedčenia pravosti podpisu člena predstavenstva obdarovaného M. Ž., ktorého členstvo zaniklo dňa 28. júla 2003.

Dňa 30. mája 2005 bol prvostupňovému správnenému orgánu doručený protest prokurátora č. Pd 2007/05-12 zo dňa 26. mája 2005 proti rozhodnutiu správy katastra o povolení vkladu č. V 506/2004, ktorým prokurátor navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť ako nezákonné. Dôvodom bolo porušenie katastrálneho zákona a jeho ustanovenia § 31 ods. 1 zákona, na základe čoho správny orgán nedostatočne preskúmal platnosť darovacej zmluvy vzhľadom na dodatočné overovanie podpisov.

Dňa 13. júna 2005 vydal prvostupňový správny orgán rozhodnutie č. V 506/ 2004, ktorým vyhovel protestu prokurátora. Vo výroku rozhodnutia prvostupňový správny orgán uvádza : .... „vyhovuje protestu Okresného prokurátora vo V.T. č. k.. Pd 2007/05-12 zo dňa 26.5.2005, ktorým prokurátor v zmysle § 22 ods. 1 písm. c) zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov zistil porušenie zákona pri katastrálnom konaní vedenom na Správe katastra vo V. T. pod č. V 306/2004 a toto v celom rozsahu zrušuje. V tomto konaní bol dňa 27.4.2004 povolený vklad vlastníckeho práva, darovacej zmluvy uzavretej medzi darcom PD B a obdarovaným A. B.“. Následne opravil chybu v písaní čo do označenia spisovej značky katastrálneho konania č. V 306/2004 na V 506/2004. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že darovacia zmluva bola neplatne uzavretá, nakoľko osoby oprávnené konať za PD B. v čase osvedčenia podpisov už neboli členmi predstavenstva. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že darovacia zmluva bola uzavretá platne a oprávnenie konať za právnickú osobu sa posudzuje s ohľadom na vznik právneho úkonu, v tomto prípade ku dňu uzatvorenia darovacej zmluvy. Zároveň uviedol, že je nesprávne vyvodzovať neplatnosť darovacej zmluvy len na základe osvedčenia o pravosti podpisov, ktoré bolo vyhotovené dodatočne dňa 20. apríla 2004. Tvrdil, že podpisy boli zo strany obdarovaného vykonané naraz v čase uvedenom na darovacej zmluve a na odstránenie pochybností o tom navrhol vypočuť ako svedkov všetky osoby podpisujúce zmluvu ako aj pracovníčku notárskeho úradu na ozrejenie kedy a kde došlo k podpisu zmluvy zo strany M. Ž.. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie žiadal zrušiť.

Na odvolanie žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie a poukázal, že správny orgán je oprávnený skúmať platnosť zmluvy v súlade s ustanovením § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán pri skúmaní podmienok povolenia vkladu darovacej zmluvy mal vychádzať z aktuálneho výpisu z obchodného registra, z ktorého by zistil, že v čase doručenia návrhu na vklad vlastníckeho práva (dňa 21. apríla 2004) už vyššie uvedené osoby neboli k takémuto úkonu spôsobilé. Druhostupňový správny orgán vykonával dokazovanie v súlade s ustanovením § 31, § 32 katastrálneho zákona, ako aj v súlade s ustanovením § 36b a § 39 vykonávacej vyhlášky ku katastrálnemu zákonu, a v súlade s ustanovením § 34 a nasledujúcich ustanovení zákona o správnom konaní. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je vecne správne, preto toto rozhodnutie potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je právnym štátom. Neoddeliteľným atribútom právneho štátu je právna istota a spravodlivosť (pozri nálezy Ústavného súdu SR napr. I. ÚS 17/99, I. ÚS 54/02).

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

Zákon č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) v ustanovení § 4 ods. 1 zakotvuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra, záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri.

V zmysle § 5 ods. 1 katastrálneho zákona vklad je úkon správy katastra; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 16 ods. 2 veta prvá katastrálneho zákona správa katastra vykonáva štátnu správu na úseku katastra v územnom obvode okresu.

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 28 ods. 2 a 3 katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak. Právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení.

V zmysle § 29 citovaného zákona vklad podľa § 28 možno vykonať iba na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra.

Podľa § 30 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Konanie o povolení vkladu sa začína na návrh účastníka konania. Návrh na vklad sa podáva písomne a obsahuje:

- a) meno (obchodné meno, názov) a miesto trvalého pobytu (sídlo) účastníka konania,
- b) označenie správy katastra, ktorej je návrh adresovaný,
- c) označenie právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti, ak sú predmetom návrhu na vklad právne vzťahy z viacerých právnych úkonov, označia sa všetky právne úkony,
- d) číslo listu vlastníctva a názov katastrálneho územia, ak je právo k nehnuteľnosti, ktoré má byť vkladom dotknuté, zapísané v katastri,
- e) určenie dňa, ku ktorému majú vzniknúť právne účinky vkladu pri prevode majetku štátu na iné osoby podľa osobitného predpisu.

Podľa § 30 ods. 4 katastrálneho zákona prílohy k návrhu na vklad sú najmä:

- a) zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnosti do katastra, v počte vyhotovení podľa počtu účastníkov konania a jej tri ďalšie vyhotovenia,

- b) verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva,
- c) identifikácia parciel, ak vlastnícke právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva
- d) geometrický plán,
- e) ocenenie nehnuteľností,
- f) výpis z obchodného registra alebo z iného registra, ak je účastníkom konania právnická osoba,
- g) dohoda o splnomocnení, ak je účastník konania zastúpený splnomocnencom; podpis splnomocniteľa musí byť osvedčený podľa osobitných predpisov,
- h) potvrdenie o zaplatení odvodu, ak nadobúdateľ má povinnosť zaplatiť odvod podľa osobitného predpisu.

Podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpisanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad splnené správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu.

Podľa § 36b ods. 2 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon NR SR o katastri nehnuteľností a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, pri skúmaní platnosti zmluvy sa zisťuje, či právny úkon svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonom alebo či ho neobchádza alebo či sa neprieči dobrým mravom a to najmä, či

- a) účastník bol spôsobilý na právne úkony,
- b) účastník nespôsobilý na právne úkony bol zastúpený zákonným zástupcom alebo iným zástupcom,
- c) za právnickú osobu konal oprávnený zástupca,
- d) zmluva, ktorej účastníkom je osoba, ktorá nemôže písať alebo čítať, bola uzavretá vo forme notárskej zápisnice,
- e) v zmluve ide skutočne o písomné prejavy vôle osôb v nej uvedených s osobitným zreteľom na tých, ktorých právo na jej základe zaniká alebo sa obmedzuje,
- f) uzavretiu zmluvy účastníkov nie sú na prekážku okolnosti, ktoré bránia nakladaniu s nehnuteľnosťou, a či k právnomu úkonu účastníka, ktorý je obmedzený pri disponovaní s nehnuteľnosťou, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách vyššie citovaných ustanovení s poukazom aj na zákonné ustanovenia správneho poriadku dospel k právnomu

názoru, že rozhodnutia správnych orgánov a tým aj napadnutý rozsudok krajského súdu je contra legem.

Podľa § 22 ods. 4 katastrálneho zákona v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak.

Správny orgán prvého stupňa pri vydaní napadnutého rozhodnutia mal sa dôsledne riadiť zákonnými ustanoveniami §§ 46, 47 ods. 1, 2 Správneho poriadku. Najmä výroková časť musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Výrok rozhodnutia musí byť najmä určitý a zrozumiteľný, aby jednoznačne bolo z neho možné zistiť, o čom a ako správny orgán rozhodol. Správny orgán prvého stupňa sa dôsledne neriadil týmito zákonnými požiadavkami rozhodnutia. Ak správny orgán mienil na základe svojho rozhodnutia vyhovieť protestu prokurátora, mal možnosť zrušiť svoje rozhodnutie o povolení vkladu zmluvy do katastra s použitím § 22 ods. 4 katastrálneho zákona a § 69 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán nemá kompetenciu „zrušiť katastrálne konanie“, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou a začína na návrh účastníka konania (§ 30 ods. 2 katastrálneho zákona). Správny orgán má lege artis možnosť rozhodnúť o prípadnom povolení vkladu, o zamietnutí návrhu prípadne zastavení konania. Nemá však kompetenciu zrušiť celé katastrálne konanie. V tomto smere sú pochybnosti o tom, čo mienil v zmysle napadnutého rozhodnutia prvostupňový správny orgán zrušovať. Jeho rozhodnutie nie je dostatočne konkretizované a zrozumiteľné, tak aby nemohli vzniknúť pochybnosti o čom správny orgán rozhodol.

Je nepochybné to, že katastrálny orgán pri vkladovom konaní postupuje pri skúmaní podmienok vkladu podľa citovaných ustanovení § 30 a § 31 katastrálneho zákona a § 36b ods. 2 vyhlášky. Nie je možné opomenúť však, že katastrálny zákon v § 22 ods. 4 v katastrálnom konaní odkazuje aj na postup podľa všeobecného predpisu o správnom konaní. Preto žalovaný, ak už žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu spochybnil dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal a označil na preukázanie svojich tvrdení ďalšie dôkazy, mal s týmito sa zaoberať.

Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Rozsah preskúmania odvolania správny poriadok koncipuje široko. Rozhodnutie sa preskúmava zásadne v celom rozsahu. Vzhľadom na skutočnosť, že v odvolacom konaní sa uplatňuje tzv. úplný apelačný (revízny) princíp, účastníci môžu v priebehu celého odvolacieho konania uvádzať nové skutočnosti a nové dôkazy. Odvolací orgán na ich základe môže konanie buď doplniť, alebo zistené nedostatky odstrániť.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevykonaním navrhnutých dôkazov v rozpore s citovaným ustanovením § 59 ods. 1 správneho poriadku a v rozpore s §§ 32 a 34 správneho poriadku neboli objasnené niektoré okolnosti prípadu, ako napr. kde sa nachádzala zmluva od jej podpisu po podanie návrhu na jej vklad (uplynul takmer jeden rok), kto návrh na vklad podával (keď už ani jedna z osôb, ktoré zmluvu za právnické osoby podpisovali už v predmetných právnických osobách nepôsobili), kde a kto podpisoval zmluvu najmä za obdarovaného, keď žalobca tvrdí, že za obdarovaného konali vždy dvaja členovia v tejto veci spoločne za prítomnosti druhého, objasniť záznamy o osvedčení podpisov oprávnených osôb na darovacej zmluve najmä výsluchom pracovníčky notárskeho úradu a prípadných ostatných označených osôb. Najmä zistiť, kedy došlo k podpisu zmluvy zo strany M. Ž..

Podľa § 34 ods. 6 správneho poriadku skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z úradnej činnosti netreba dokazovať.

Je možné súhlasiť s názorom, že doložka o osvedčení pravosti podpisu pred notárom je verejná listina. Takáto verejná listina potvrdzuje, že ide o nariadenie alebo vyhlásenie orgánu, ktorý listinu vydal až do doby, kým nie je preukázaný opak, ako i pravdivosť toho, čo je v listine osvedčené alebo potvrdené. Ide o vyvrátiteľnú domnienku, pri ktorej zákon pripúšťa dôkaz opaku (pozri napr. § 134 O.s.p). Dôkazné bremeno ťaží samozrejme toho, kto chce preukázať opak toho, čo je uvedené v takejto verejnej listine.

Pokiaľ teda žalovaný v tomto smere nevykonal žiadne dôkazy navrhnuté žalobcom, nezistil vo veci presne a úplne skutkový stav veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z doteraz vykonaného dokazovania tiež dospel k záveru, že PD B., ktorému hrozilo konkurzné konanie touto darovacou zmluvou sa snažil previesť svoje aktíva na iný novo vzniknutý subjekt, ktorý bol personálne prepojený na PD B.. Podľa predložených výpisov z obchodného registra z času uzavretia darovacej zmluvy J. D. a A. H. boli zároveň členovia predstavenstva oboch D., A. G., M. K., Ing. M. K., Š. B., Ing. J. D., Ing. A. M. a Ing. P. P. v krátkom časovom slede sa stali členmi predstavenstva D. obdarovaného (29.07.2003), keď ich členstvo v predstavenstve D. darcu predtým bolo zrušené (väčšinou k 11.06.2003). Úlohou tohto konania pred odvolacím súdom nebolo však skúmanie, či predmetnou darovacou zmluvou darca mienil obísť zákon, dobré mravy alebo sa tým vyhnúť povinnosti uspokojenia nárokov veriteľov.

Z hore uvedených dôvodov preto možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom pre riadne nezistenie skutkového stavu a keď súd prvého stupňa žalobu zamietol rozhodol nesprávne, preto napadnutý rozsudok odvolací súd v súlade s § 250ja ods. 4 O.s.p. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie žalovanému.

Procesne úspešnému žalobcovi odvolací súd podľa § 246c a § 224 ods. 2 O.s.p. priznal náhradu trov konania v sume 14 565 Sk. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podanie žaloby 2000 Sk, zaplateného súdneho poplatku za podanie odvolania 2000 Sk, z trov právneho zastúpenia advokátkou JUDr. L. M. v sume 2608 Sk (dva hlavné úkony po 1154 Sk podľa § 11 ods. 1 vyhl. č. 655/204 Z.z. plus dvakrát režijný paušál po 150 Sk), z trov právneho zastúpenia JUDr. R. D. v sume 7957 Sk (3 úkony – prevzatie a príprava zastúpenia, podanie zo dňa 13.09.2007, zastúpenie na pojednávaní dňa 27.11.2007 po 1371 Sk, 2 úkony - spísanie odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, písomné vyjadrenie zo dňa 20.02. 008 po 1465 Sk, plus trikrát 178 Sk a dva krát 190 Sk režijný paušál). Náhradu týchto trov žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi k rukám právnej zástupkyne žalobcu do troch dní (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 24. apríla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová